

Zo ging dat

in Sluizen in 1905: *gemeentelijke reglementen voor bals, danspartijen en herbergen*

Op 15 december 1905 boog de gemeenteraad van Sluizen bij Tongeren zich over de problematiek van de steeds populairder wordende danspartijen en over het sluitingsuur van de herbergen.

Danspartijen of bals werden overigens niet zozeer als een probleem beschouwd, maar eerder als een tot dan toe ongebruikte mogelijkheid om de gemeentekas te spijzen. Vanaf begin 1906 zou iedereen die in Sluizen binnen of in open lucht, met of zonder muziek, een voor iedereen toegankelijk dansfeest wilde organiseren, dat op voorhand moeten aangeven aan de gemeenteontvanger. De ontvanger zou dan bij de organisator een taks van 20 frank moeten invorderen. Wie onverhoopt zou vergeten op voorhand aangifte te doen, of zich op een andere wijze aan het betalen van de taks zou trachten te onttrekken, mocht op een boete rekenen, en moest 40 frank betalen. Eventuele hardleerse klanten, die zich een tweede keer aan een overtreding schuldig zouden maken, betaalden 60 frank: 20 frank taks en een dubbele boete van 40 frank.

Van oudsher was het sluitingsuur van de herbergen in de meeste gemeenten vastgesteld op 21 uur. Zo is in de meeste dorpsreglementen uit de achttiende eeuw te lezen dat herbergiers hun klanten na negen uur niets meer mochten schenken, en dat zowel herbergiers als klanten bestraft konden worden als zij

het dorpsreglement op dit punt overtraden.

Het besluit van de gemeenteraad van Sluizen om het sluitingsuur van de herbergen op 10 uur vast te stellen, kan dan ook geïnterpreteerd worden als een voorzichtige verruiming van de toegelaten openingsuren, eerder dan als een maatregel om het herbergbezoek in te perken. Het besluit gaf immers ook aan het college van burgemeester en schepenen de bevoegdheid om het sluitingsuur in bijzondere gevallen te *verschuiven*. Toch deed men er goed aan zich aan de bepalingen van het besluit te houden. Wie immers na het verplichtte sluitingsuur nog in een herberg aange troffen werd, kon zich verwachten aan een boete van drie tot vijf frank, en bij *hervalling* zelfs van vijftien frank.

Herbergiers die verzuimden hun zaak tijdig te sluiten en hun klanten aan de deur te zetten, keken aan tegen een mogelijke boete van vijf tot vijftien frank, en meer indien zij een tweede keer betrappt werden. Dezelfde straf liep de herbergier op die zich zou verzetten tegen een controle op de naleving van het sluitingsuur. Blijkbaar was het al voorgevallen dat uitbaters hun klanten in zo een geval de mogelijkheid boden zich toch nog uit de voeten te maken.

Naast de eigen gemeentelijke politieagent, de veldwachter, kregen ook de

gendarmen de bevoegdheid om de naleving van dit reglement te controleren.

Tekstuitgave: Stadsarchief Tongeren, *Verslagregister van de gemeenteraad van Sluizen*, 1905

Zitting van 15 december 1905

Bals en danspartijen. Reglement

Art. I. Te rekenen van den 1sten januari 1906 zullen de herbergiers, alle slijters van dranken, houders van drinkhuizen of andere personen die danspartijen of springen van jongens en meisjes, met of zonder muziekinstrumenten in hunne lokalen voor het publiek toegankelijk of in open lucht willen toelaten of verlangen in de richten, eenen taks betalen van twintig franken.

Art. II. Elke herbergier, alle slijters van dranken, houders van drinkhuizen, of elke persoon die openbare danspartijen, van welken aard dan ook, in art. I vermeld, wil houden, is verplicht op voorhand de verklaring ervan te doen ten huize van den gemeenteontvanger. Er zal hem een ontvangstbewijs zijner verklaring afgeleverd worden.

Art. III. De taks zal betaald worden in handen van de gemeenteontvanger, die er kwijting van geeft. Bij gebrek aan betaling in der minne, zal zij ingebeurd worden overeenkomstig de wet van den 29 april 1819.

Art. IV. Ieder overtreder van art. II, hetzij

